

Dage havde hans efterlevende ingen Ret til at faa den af ham tegnede Livsforsikring. Der var Bestemmelser, som indrømmede Direktionen en Ret til at yde et delvist Vederlag for, hvad han havde indbetalt, men Arvingerne havde ingen juridisk Ret dertil. Mere og mere ere Livsforsikringselskaberne komne bort fra dette, saa at de konkurrerende Selskaber nu næsten alle have en Bestemmelse om, at naar Selvmordet begaaes en vis Tid, efter at Forsikringen er tegnet, saa at man ikke kan gaa ud fra, at en Mand f. Eks. om Onsdagen har tegnet en Forsikring paa 100,000 Kr., naar han har besluttet at skyde sig en Kugle for Panden om Torsdagen, have de efterladte Ret til at faa den tegnede Livsforsikring. Det er en lignende Bestemmelse, som indføres her for Statsanstalten, idet der dog sættes en Respit af 3 Aar, efter at Livsforsikringen er tegnet. Bestemmelserne derom findes i Udvalgets Ændringsforslag om en ny § 11.

Der er endvidere til Forslaget stillet enkelte Ændrings- og Underændringsforslag af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). De første af disse Ændringer, nemlig Nr. 1 og 2 a. b. c., ere redaktionelle og formelle. Jeg indrømmer, at der bør ske Redaktionsændringer til 3die Behandling, idet vi ellers vilde faa to Paragraffer, hvorved vi ophævede de gamle Bestemmelser i Loven af 18. Juni 1870, men jeg tror ogsaa, at vi komme til at omredigere det ærede Medlems Omredaktion, thi ellers indløber der vistnok ogsaa Fejl. Det ærede Medlems Underændringsforslag 2 d. er derimod en Realitetsændring og angaar det Tilfælde, da Livsforsikringen ophæves derved, at den livsforsikrede ophører med Betalingen af Præmien. Hensigten med Forslaget er at stille en saadan forsikret gunstigere, end han er efter de Regler, der gælde. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, idet jeg ikke skal udtale mig om Paragraffens Betydning og Rækkevidde, forinden den højtærede Finansminister har haft Anledning til at udtale sig.

Ved Sagens 1ste Behandling blev der af det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) rejst det Spørgsmaal, om der ikke burde udbetales Medlemmer af Afholdsorganisationer en større Bonus end den almindelige, fordi det statistisk var godtgjort, at Levealderen gennemsnitlig var større for dem, end for Ikke-Afholdsmænd. Denne Henstilling har ikke givet sig Udslag i noget Ændringsforslag til 2den Behandling, men jeg hørte ved Begyndelsen

af Mødet af den højtærede Formands Op-læsning, at der i Dag er indbragt et Andragende fra Embeds- og Bestillingsmænd, som ere Afholdsmænd og have Livsforsikringer i Statsanstalten, om, at der maa blive oprettet en særlig Afdeling for dem, og at denne for saa vidt maa have sit særlige Regnskab, og hvis der for denne bliver yderligere Overskud, at det da maa fordeles mellem dem som Bonus. Det er en Udvej, som vilde synes mig rimeligere end den anden, fordi en saadan forøget Bonus som den, her er Tale om, hvor Medlemmer af Afholdsorganisationer og andre Mennesker i øvrigt staa sammen, altid vil blive mere eller mindre vilkaarlig. Men det er ikke noget, der hænger sammen med de Ændringer, som ere nødvendiggjorte derved, at vi tage 11 Mill. Kr. ud af Statsanstaltens Beholdning, saa det vil der blive Lejlighed til at overveje senere.

Endnu skal jeg, inden jeg slutter, berøre en Sag, der ikke angaar Loven, men som Forhandlingerne om Lovforslaget have bragt paa Bane. I Loven af 18. Juni 1870 § 16 findes en Bestemmelse i første Punktum saalydende: „De ved Anstalten tegnede Forsikringer ere bestandig befriede for alle ordentlige og overordentlige Skatter og Afgifter til Statskassen saavel i Freds- som i Krigstid.“ Der har rejst sig det Spørgsmaal, om dette første Punktum af § 16 i Loven af 1870 hjemlede Folk, der havde en Indtægt af Livrenter, Skattefrihed for Indkomstskat i Henhold til Loven om Indkomstskat af 5. Maj 1903. Det er et Spørgsmaal, der ikke forekommer mig egentlig tvivlsomt. Jeg synes, at § 16 ikke kan forstaaes anderledes, end at, saa længe Livsforsikringer eller Livrenter ere i Anstaltens Væge, kan man ikke beskatte dem. Hvis man derfor havde ladet Indkomstskatten være en Indkomstkildebeskatning, som paalagde Livrenteanstalter at tilbageholde en vis Kvotadel ved Udbetalingen af Livrenten, vilde denne Bestemmelse have været til Hinder derfor. Men naar Livrenten er gaaet ind i Mandens Lomme, er det Penge af ganske den samme Beskaffenhed som andre Penge, og saa er Livrenten ikke dækket af denne Bestemmelse, der ikke vil dække andet end Livrenteanstalten, og derfor maa den paagældende svare Indkomstskat deraf ligesom af sine andre Indtægter. Jeg bemærker, at i Loven af 5. Maj 1903 findes der udtrykkelig imellem de Indtægter, som skulle beskattes, nævnt Livrenter, og det vilde have været ejendommeligt, om Me-